EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.10.8.
COM(2019) 453 final

2019/0211 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] (a továbbiakban: a KHP alaprendelete) célja annak biztosítása, hogy a vízi élővilág kiaknázása fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel történjen. E tekintetben fontos eszköz a halászati lehetőségek éves meghatározása. A halászati lehetőségekre vonatkozó valamennyi rendeletnek olyan szintekre kell korlátoznia az állományok halászatát, amelyek összhangban vannak a közös halászati politika (KHP) általános célkitűzéseivel.

E javaslat célja, hogy egyes földközi-tengeri, valamint fekete-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a tagállamok halászati lehetőségeit.

A tengerfenéki állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv[2] elfogadása és hatálybalépése nyomán ez a javaslat a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtésben kifejezve rögzíti a térség érintett tagállamainak (Spanyolország, Franciaország és Olaszország) halászati lehetőségeit.

A javaslat egyúttal a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) – az élő földközi-tengeri és fekete-tengeri erőforrások védelmében és a velük folytatott gazdálkodásban illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezet – keretében kötött megállapodásokból eredő halászati lehetőségeket is meghatározza. Az Európai Unió Bulgáriával, Ciprussal, Franciaországgal, Görögországgal, Horvátországgal, Máltával, Olaszországgal, Romániával, Spanyolországgal és Szlovéniával együtt a GFCM tagja. A GFCM keretében elfogadott intézkedések a tagokra nézve kötelezőek.

Végezetül, a spratt esetében a javaslat a halászati mortalitás jelenlegi mértékének fenntartása érdekében autonóm kvótát állapít meg. A nagy rombuszhal esetében a javaslat átülteti azt a teljes kifogható mennyiséget (TAC) és azokat a kvótákat, amelyeket a GFCM határozott meg.

Az Unió végső célja olyan populációméret elérése és fenntartása az állományoknál, amely mellett biztosítható a maximális fenntartható hozam (MFH). Ez a cél kifejezetten belekerült a KHP alaprendeletébe, amely 2. cikkének (2) bekezdésében kimondja, hogy ezt a célkitűzést „… amely állományoknál lehetséges 2015-ig, az összes állomány esetében pedig fokozatosan legkésőbb 2020-ig” el kell érni. Ez jól tükrözi azt a kötelezettségvállalást, amelyet az Unió a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozó következtetései és a kapcsolódó végrehajtási terv vonatkozásában tett. Ugyanakkor a közelgő 2020-as határidő, valamint a halászati erőkifejtés terén az azzal együtt bekövetkező igen jelentős csökkentés fényében, a tengerfenéki állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv rendelkezései azt hivatottak elősegíteni, hogy a halászati mortalitás mértéke fokozatosan, egyre növekvő jelleggel, lehetőség szerint 2020-ig, de legkésőbb 2025. január 1-jéig maximális fenntartható hozamot eredményezzen.

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1022 rendelete (2019. június 20.) a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 172., 2019.6.26., 1. o.).

Jóllehet a Bizottság első alkalommal terjeszt elő a földközi-tengeri és a fekete-tengeri halászati lehetőségekre egyaránt vonatkozó önálló rendeletre irányuló javaslatot, a halászati lehetőségek éves állománygazdálkodási ciklusokban kerülnek meghatározásra. A halászati lehetőségeket korábban elfogadott rendeletek szabályozzák a Fekete-tenger[3], illetve a GFCM-megállapodás hatálya alá tartozó területek[4] vonatkozásában. A többéves terv elfogadása és hatálybalépése nyomán a Földközi-tenger nyugati térségében található tengerfenéki állományok tekintetében is meg kell határozni a 2020-ra vonatkozó halászati lehetőségeket.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javasolt intézkedések összeegyeztethetők az Unió fenntartható fejlődést célzó szakpolitikájával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt: a KHP közös politika. Az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

A javasolt tanácsi rendelet elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. A KHP alaprendeletének 16. és 17. cikke értelmében a tagállamok saját belátásuk szerint szabadon dönthetnek e lehetőségeknek a lobogójuk alatt közlekedő hajók közötti elosztásáról. Ennélfogva elegendő mozgástér áll a tagállamok rendelkezésére az odaítélt halászati lehetőségek kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javasolt jogi aktus a tanácsi rendelet.

---

[3] A Tanács (EU) 2018/2058 rendelete (2018. december 17.) egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról (HL L 329., 2018.12.27., 8. o.).

[4] A Tanács (EU) 2019/124 rendelete (2019. január 30.) egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról (HL L 29., 2019.1.31., 1. o.).

Ez a javaslat a halászati gazdálkodásra vonatkozik az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alapján és az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének megfelelően.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata

Tárgytalan.

• Konzultációk az érdekelt felekkel

Az érdekelt felekkel való konzultációra a közös halászati politika jelenlegi helyzetéről és a 2020. évi halászati lehetőségekkel kapcsolatos konzultációról szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági közlemény[5] révén került sor.

• Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

A földközi-tengeri és fekete-tengeri halállományok állapotának értékelése a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságnak (HTMGB), a GFCM halászati tudományos tanácsadó bizottságának (SAC) és a GFCM fekete-tengeri munkacsoportjának (WGBS) a legfrissebb eredményein alapul.

• Hatásvizsgálat

A halászati lehetőségekre vonatkozó rendelet hatályát az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése ismerteti.

A KHP alaprendeletére és a tengerfenéki állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves tervre tett bizottsági javaslatok kidolgozása hatásvizsgálatok alapján történt[6]. A KHP alaprendeletének 2. cikkében rögzített célkitűzések elérésének egyik fő eszköze a halászati lehetőségek meghatározása. A többéves terv halászati erőkifejtési rendszert vezetett be a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott túlhalászása által jelentett probléma kezelésére.

A GFCM által a Földközi-tengerre és a Fekete-tengerre meghatározott halászati lehetőségeket illetően e javaslat lényegében a nemzetközileg elfogadott intézkedéseket hajtja végre. A halászati lehetőségek lehetséges hatásainak értékelése szempontjából releváns elemekkel azon nemzetközi tárgyalások előkészítő és lebonyolítási szakasza keretében foglalkoznak, amelyek során az Unió megállapodik harmadik felekkel a halászati lehetőségekről.

A javaslat nem csupán a rövid távú megfontolásokat tükrözi, hanem egyúttal egy hosszabb távú szemlélet részét is képezi, amely révén a halászat mértéke fokozatosan a hosszú távon fenntartható szintekhez igazodik.

• Célravezető szabályozás és egyszerűsítés

Tárgytalan.

---

[5] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közös halászati politika jelenlegi helyzetéről és konzultáció a 2020. évi halászati lehetőségekről (COM/2019/274 final).

[6] SEC(2011) 891 final, 2011. július 13.; valamint SWD(2018) 59 final és SDW(2018) 60 final, 2018. március 8.

- **Alapjogok**

Tárgytalan.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással a költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat végrehajtása a közös halászati politika meglévő szabályainak megfelelően fog történni. A nyomon követés és a szabályszerűség biztosítása az 1224/2009/EK tanácsi rendelet szabályainak megfelelően fog történni.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat célja, hogy egyes földközi-tengeri, valamint fekete-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében 2020-ra meghatározza a tagállamok halászati lehetőségeit. A halászati lehetőségek körébe különösen a következők tartoznak:

1. halászati erőkifejtési rendszer a Földközi-tenger nyugati térségében élő tengerfenéki állományokra halászó vonóhálós hajókra vonatkozóan. A tengerfenéki állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó új többéves terv 2019. július 16-án lépett hatályba. A terv rendelkezései szerint a Tanács minden évben tagállamonként meghatározza az egyes halászati erőkifejtési csoportokra, valamint a terv I. mellékletében rögzített halállományokra vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést. A terv végrehajtásának első évében a referenciaértékhez képest 10 %-kal csökkenteni kell a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést. A referenciaértéket (a 2015. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakra) a tagállamoknak az egyes halászati erőkifejtési csoportokra vagy földrajzi alterületekre vonatkozóan kell kiszámítaniuk.
2. a GFCM által elfogadott, Földközi-tengeren alkalmazandó intézkedések. Ezen intézkedések közé az alábbiak tartoznak: halászati tilalmi időszak az európai angolnára vonatkozóan, a Földközi-tenger teljes területén (GFCM 1–27 jelű földrajzi alterületek), továbbá fogási és erőkifejtési korlátok a kis méretű nyílt vízi fajokra vonatkozóan az Adriai-tengeren (GFCM 17–18 jelű földrajzi alterületek). Ezeket az intézkedéseket a GFCM 2018-as éves ülésszakán fogadták el. A javaslat ezenfelül tartalmazza az Adriai-tenger (GFCM 17–18 jelű földrajzi alterületek) tengerfenéki állományaira vonatkozó halászati erőkifejtési korlátokat, amelyeket várhatóan a GFCM 2019. november 4–8-i éves ülésszakán fogadnak el. Ezek az intézkedések még függőben vannak, mert a GFCM éves ülésszakára még nem került sor, így a javaslatban *„p.m.” (pro memoria)* bejegyzéssel szerepelnek. A bejegyzéseket aktualizálják, amint a GFCM elfogadja a szóban forgó intézkedéseket.
3. fekete-tengeri halászati lehetőségek. Ezek magukban foglalják a következőket: a) autonóm kvóta alkalmazása a spratt esetében, mivel tudományos szakvélemény alapján a sprattállomány fenntarthatósága érdekében fenn kell tartani a halászati mortalitás jelenlegi mértékét; b) teljes kifogható mennyiség (TAC) és kvóták alkalmazása a nagy rombuszhal esetében, amelyeket a nagy rombuszhal halászatát érintő többéves állománygazdálkodási terv keretében a GFCM 2019-es éves

ülésszakán fognak elfogadni. A nagy rombuszhalra vonatkozó TAC- és kvótaintézkedések a javaslatban *„p.m.”* bejegyzéssel szerepelnek, mivel azokat a GFCM várhatóan a közeljövőben fogadja el.

2019/0211 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogad el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

(2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[7] előírja, hogy az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságtól (HTMGB) kapott szakvélemények figyelembevételével kell elfogadni.

(3) A Tanács feladata, hogy a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan intézkedéseket – ezen belül adott esetben bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket – fogadjon el. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának (KHP) az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében rögzített célkitűzéseivel összhangban kell meghatározni. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi halállomány, illetve halászat tekintetében biztosított legyen.

(4) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében konkrét többéves terv hatálya alá tartozó állományok esetében a halászati lehetőségeket a vonatkozó tervben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni.

(5) A tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves tervet az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és

[7] Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

tanácsi rendelet[8] hozta létre, és 2019. július 16-án lépett hatályba. Az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban a rendelet 1. cikkében felsorolt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket úgy kell meghatározni, hogy a halászati mortalitás mértéke fokozatosan, egyre növekvő jelleggel, lehetőség szerint 2020-ig, de legkésőbb 2025. január 1-jéig maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményezzen. A halászati lehetőségeket legnagyobb megengedett halászati erőkifejtésben kell kifejezni, és oly módon kell meghatározni, hogy azok megfeleljenek az (EU) 2019/1022 rendelet 7. cikkében megállapított halászati erőkifejtési rendszernek. Ezért 2020 tekintetében a legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést a szóban forgó rendelet 7. cikkének (4) bekezdésében meghatározott referenciaértékhez képes 10 %-kal csökkenteni kell.

(6) A 2018. évi 42. éves ülésszakán a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) elfogadta a GFCM/42/2018/1 sz. ajánlást, amely állománygazdálkodási intézkedéseket állapít meg a Földközi-tengerben (GFCM 1–27 jelű földrajzi alterületek) élő európai angolnára (*Anguilla anguilla L.*) vonatkozóan. Az intézkedések többek között egy három összefüggő hónapon át tartó éves tilalmi időszakról is rendelkeznek, amelyet az egyes tagállamoknak kell meghatározniuk az 1100/2007/EK rendelet[9] állományvédelmi célkitűzéseivel, az angolnára vonatkozó nemzeti állománygazdálkodási terveikkel, valamint az angolnának a területükön tapasztalt időszakos vándorlási mintájával összhangban. A tilalmi időszakot az ajánlásnak megfelelően a Földközi-tengeren az összes tengervízre, valamint a brakkvizekre, például a torkolatokra, a parti lagúnákra és az átmeneti vizekre is alkalmazni kell. Ezt az intézkedést indokolt végrehajtani az uniós jogban.

(7) Ezenfelül a 2018-ban megtartott 42. éves ülésszakán a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) elfogadta az Adriai-tengerben (GFCM 17 és 18 jelű földrajzi alterületek) élő kis méretű nyílt vízi fajok állományaira a 2019., a 2020. és a 2021. évre fogási és erőkifejtési korlátokat megállapító GFCM/42/2018/8 sz. ajánlását. Ezeket az intézkedéseket indokolt végrehajtani az uniós jogban. A megállapított maximális fogási korlátok kizárólag egy évre szólnak, és nem befolyásolják a jövőben elfogadandó egyéb intézkedéseket, illetve a tagállamok közötti esetleges elosztási megállapodásokat.

(8) A 2019-ben megtartott 43. éves ülésszakán a GFCM elfogadta az Adriai-tenger (GFCM 17 és 18 jelű földrajzi alterületek) tengerfenéki állományaira vonatkozóan gazdálkodási intézkedéseket megállapító GFCM/43/2019/xx sz. ajánlását, amely halászati erőkifejtési rendszert vezetett be a tengerfenéki állományokra. Ezeket az intézkedéseket indokolt végrehajtani az uniós jogban.

[*A preambulumbekezdés, valamint a vonatkozó cikkek és mellékletek az éves ülésszak után aktualizálásra kerülnek.*]

(9) Figyelembe véve a szlovén flotta sajátosságait és annak a kis méretű nyílt vízi fajok állományaira, valamint a tengerfenéki állományokra gyakorolt marginális hatását, indokolt fenntartani a jelenlegi halászati gyakorlatot, és a szlovén flotta számára hozzáférést biztosítani a kis méretű nyílt vízi fajok egy minimális mennyiségéhez, valamint a tengerfenéki állományokra vonatkozó minimális erőkifejtés-kvótához.

---

8 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1022 rendelete (2019. június 20.) a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 172., 2019.6.26., 1. o.).

9 A Tanács 1100/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.) az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2007.9.22., 17. o.).

(10) A 2019-ben megtartott 43. éves ülésszakán a GFCM elfogadta a nagy rombuszhal fekete-tengeri (GFCM 29 jelű földrajzi alterület) halászatát érintő többéves állománygazdálkodási tervről szóló GFCM/41/2017/4 sz. ajánlást módosító GFCM/43/2019/xx ajánlását. Az ajánlás aktualizált regionális teljes kifogható mennyiségeket (TAC), egy kvótaelosztási rendszert és további állományvédelmi intézkedéseket – mindenekelőtt két hónapos tilalmi időszakot és évi 180 halászati napban megállapított korlátozást – vezet be a nagy rombuszhal vonatkozásában. Ezeket az intézkedéseket indokolt végrehajtani az uniós jogban.

[*A preambulumbekezdés, valamint a vonatkozó cikkek és mellékletek az éves ülésszak után aktualizálásra kerülnek.*]

(11) A GFCM tudományos szakvéleményének megfelelően a fekete-tengeri sprattállomány fenntarthatósága érdekében fenn kell tartani a halászati mortalitás jelenlegi mértékét. Ezért erre az állományra vonatkozóan továbbra is indokolt autonóm kvótát megállapítani

(12) A halászati lehetőségeket a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, valamint a biológiai és társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével kell megállapítani, biztosítva eközben az egyes halászati ágazatokkal szembeni méltányos bánásmódot, továbbá figyelemmel az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményekre.

(13) A 847/96/EK tanácsi rendelet[10] kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból, illetve analitikai célokra kifogható teljes mennyiségek tekintetében az említett rendelet 3. és a 4. cikkében meghatározott rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak – mindenekelőtt az állományok biológiai állapota alapján – határoznia kell arról, hogy a rendelet 3. és a 4. cikkét mely állományok esetében nem kell alkalmazni. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezette az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt úgy rendelkezni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor legyen alkalmazandó az analitikai teljes kifogható mennyiségekre, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében meghatározott elvét.

(14) Az uniós halászhajók számára rendelkezésre álló, e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet[11] és különösen annak a fogások és a halászati erőkifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a

[10] A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

[11] A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.

(15) A halászati tevékenységek folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében indokolt előírni, hogy e rendelet 2020. január 1-jétől legyen alkalmazandó. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie.

(16) A halászati lehetőségeket az uniós joggal teljes összhangban kell felhasználni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk
Tárgy

E rendelet 2020-ra meghatározza egyes földközi-tengeri, valamint fekete-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében rendelkezésre álló halászati lehetőségeket.

2. cikk
Hatály

(1) Ez a rendelet az alábbi állományok halászatát folytató uniós halászhajókra vonatkozik:

a) európai angolna (*Anguilla anguilla L.*) a Földközi-tengeren, a 4. cikk b) pontjában meghatározottak szerint;

b) vörös ostorgarnéla (*Aristeus antennatus*), piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*), óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*), szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), norvég homár (*Nephrops norvegicus*) és bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a Földközi-tenger nyugati térségében, a 4. cikk c) pontjában meghatározottak szerint;

c) szardella (*Engraulis encrasicolus*) és szardínia (*Sardina pilchardus*) az Adriai-tengeren, a 4. cikk d) pontjában meghatározottak szerint;

d) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), norvég homár (*Nephrops norvegicus*), közönséges nyelvhal (*Solea solea),* piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*) és bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) az Adriai-tengeren, a 4. cikk d) pontjában meghatározottak szerint;

e) spratt (*Sprattus sprattus*) és nagy rombuszhal (*Psetta maxima*) a Fekete-tengeren, a 4. cikk e) pontjában meghatározottak szerint.

(2) Ez a rendelet a hobbihorgászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek. Ezeken túlmenően a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

a) „nemzetközi vizek”: egyetlen állam felségterületéhez vagy joghatósága alá sem tartozó vizek;

b) „hobbihorgászat”: a tengervízi élővilág szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi halászati tevékenység;

c) „teljes kifogható mennyiség” (TAC):

i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése értelmében a kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;

ii. minden más halászatban az egyes állományokból egyéves időszak alatt kifogható halmennyiség;

d) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Európai Unió vagy valamely tagállam részére kiosztott hányada;

e) „autonóm uniós kvóta”: közösen elfogadott TAC hiányában az uniós halászhajók részére autonóm módon odaítélt kifogható mennyiségek felső határa;

f) „analitikai kvóta”: olyan autonóm uniós kvóta, amelyre vonatkozóan analitikai értékelés áll rendelkezésre;

g) „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése, amely a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségű ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljon a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli lehetőségek mérlegelésénél.

4. cikk
Halászati övezetek

E rendelet alkalmazásában a következő övezeti meghatározások érvényesek:

a) „GFCM földrajzi alterületek” (GFCM, Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság): az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[12] I. mellékletének meghatározása szerinti területek;

b) „Földközi-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott, GFCM 1–27 jelű földrajzi alterületek;

c) „a Földközi-tenger nyugati térsége”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott, GFCM 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 és 11 jelű földrajzi alterületeken található vizek;

[12] Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

d) „Adriai-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott, GFCM 17 és18 jelű földrajzi alterületek;

e) „Fekete-tenger”: az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott, GFCM 29 jelű földrajzi alterület.

II. CÍM

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

I. FEJEZET

Földközi-tenger

5. cikk
Európai angolna

(1) E cikk rendelkezései alkalmazandók az uniós halászhajók minden tevékenységére és az európai angolnára (*Anguilla anguilla L.*) irányuló egyéb uniós halászati tevékenységekre, így a célzott és járulékos fogásokra, valamint a hobbihorgászatra is.

(2) Ez a cikk a Földközi-tenger vizeire, valamint az olyan brakkvizekre alkalmazandó, mint a torkolatok, parti lagúnák és átmeneti vizek.

(3) Uniós halászhajók számára tilos az európai angolna halászata a Földközi-tenger uniós és nemzetközi vizein az egyes tagállamok által meghatározandó három egymást követő hónapra kiterjedő időszakban. A halászati tilalmi időszaknak összhangban kell állnia az 1100/2007/EK[13] rendeletben foglalt állományvédelmi célkitűzésekkel, a hatályos nemzeti állománygazdálkodási tervekkel és az angolnának az adott tagállamban jellemző időszakos vonulási mintájával. A tagállamok legkésőbb a tilalmi időszak hatálybalépése előtt egy hónappal, de legkésőbb 2020. január 31-ig közlik a Bizottsággal a kitűzött időszakot.

[13] A Tanács 1100/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.) az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2007.9.22., 17. o.).

II. FEJEZET

A Földközi-tenger nyugati térsége

6. cikk
Tengerfenéki állományok

(1) A Földközi-tenger nyugati térségének tengerfenéki állományai tekintetében a 2020-ra vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést e rendelet I. melléklete határozza meg.

(2) A legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést a tagállamok az (EU) 2019/1022 rendelet 9. cikkében meghatározott feltételekkel összhangban szabályozzák.

7. cikk
Adatküldés

A tagállamok az (EU) 2019/1022 rendelet 10. cikkének megfelelően rögzítik és továbbítják a Bizottságnak a halászati erőkifejtési adatokat.

Amikor a tagállamok a Bizottságnak megküldik a halászati erőkifejtési adatokat, a halászati erőkifejtési csoportok e rendelet I. mellékletében meghatározott kódjait használják.

III. FEJEZET

Adriai-tenger

8. cikk
Kis méretű nyílt vízi fajok

(1) A szardínia (*Sardina pilchardus*) és a szardella (*Engraulis encrasicolus*) uniós halászhajók által az Adriai-tengeren ejtett fogásai nem haladhatják meg az e rendelet II. mellékletében meghatározott mennyiségeket.

(2) Az Adriai-tengeren szardíniára és szardellára halászó uniós halászhajók évente legfeljebb 180 napot tölthetnek halászattal. Ebből az összesen 180 halászati napból legfeljebb 144 halászati nap fordítható szardínia, illetve ugyancsak legfeljebb 144 halászati nap szardella halászatára.

9. cikk
Tengerfenéki állományok

(1) Az Adriai-tenger tengerfenéki állományai tekintetében a 2020-ra vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést e rendelet II. melléklete határozza meg.

(2) A legnagyobb megengedett halászati erőkifejtést a tagállamok az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 26–35. cikkében meghatározott feltételekkel összhangban szabályozzák.

10. cikk
Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottságnak megküldik a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet II. mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

IV. FEJEZET

Fekete-tenger

11. cikk
A sprattra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározása

A sprattra (*Sprattus sprattus*) vonatkozó autonóm uniós kvótát, e kvóta tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a hozzá funkcionálisan kapcsolódó feltételeket e rendelet III. melléklete határozza meg.

12. cikk
A nagy rombuszhalra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározása

A nagy rombuszhal (*Psetta maxima*) vonatkozásában a Fekete-tenger uniós vizein az uniós halászhajók tekintetében alkalmazandó teljes kifogható mennyiséget és annak tagállamok közötti elosztását, valamint – adott esetben – a hozzá funkcionálisan kapcsolódó feltételeket e rendelet III. melléklete határozza meg.

13. cikk
A nagy rombuszhalra irányuló halászati erőkifejtés szabályozása

A nagy rombuszhalnak a Fekete-tenger uniós vizein folytatott halászatára engedéllyel rendelkező uniós hajók halászati erőkifejtése – függetlenül a hajók teljes hosszúságától – évente nem haladhatja meg a 180 halászati napot.

14. cikk

A nagy rombuszhalra vonatkozó halászati tilalmi időszak

Az uniós halászhajóknak április 15. és június 15. között tilos a Fekete-tenger uniós vizein bármilyen halászati tevékenységet folytatniuk, ideértve a nagy rombuszhal átrakását, fedélzeten tartását és kirakodását.

15. cikk

A fekete-tengeri halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendelet 11. és 12. cikkében meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

b) az 1224/2009/EK rendelet[14] 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;

c) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

16. cikk

Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottságnak megküldik a Fekete-tenger uniós vizein kifogott spratt- és nagyrombuszhal-állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet III. mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

III. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Hatálybelépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

[14] A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök